

[Einer Jensen.]

telse, og derfor foreslaar vi ogsaa at genindføre den gamle Ordning; at Arbejdsgiverne skulde yde Bidrag, ligesom vi, som sagt, foreslaar, at Arbejdsløshedsfonden skal yde et vist Tilskud, som vi dog er gaaet til at nedsætte til en Trediedel af den udbetalte Understøttelse.

For at fremme Oprettelsen af Krisekasser har vi foreslaaet, at der af Statskassen ydes en Startkapital paa 30 Kr. pr. Medlem. Som bekendt giver den Lov, vi fik sidste Aar, Arbejdsløsheds-kasserne et Tilskud paa 10 Kr. pr. Medlem og et Laan rentefrit i 5 Aar til Oprettelse af Krisekasser. Imidlertid har det vist sig, at det kun er lykkedes meget faa Arbejdsløsheds-kasser at faa startet Krisekasser. Det skyldes ikke mindst, at Arbejdsløsheds-kasserne har været i meget høj Grad anspændt af den store Arbejdsløshed, vi har været inde i. Vi mener imidlertid, der fortsat bør være Mulighed for at faa et Tilskud til Oprettelse af saadanne Kasser, og derfor foreslaar vi en Bestemmelse i Loven om, at naar en Arbejdsløsheds-kasse ønsker oprettet en Krisekasse, skal der af Staten ydes et Tilskud paa 30 Kr. pr. Medlem til Oprettelse af en saadan Kasse. Forholdet er i Virkeligheden det, at det i meget høj Grad er paakrævet at faa oprettet Krisekasser eller i alt Fald at faa skabt Muligheder for at yde de arbejdsløse en Understøttelse under den nuværende meget langvarige Arbejdsløshedsperiode. I den Anledning stillede vi i Oktober Maaned et Lovforslag gaaende ud paa, at der skulde ydes en midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse. Desværre erklærede de Konservative og Venstre, at man ikke ønskede at medvirke til Gennemførelsen af et saadant Lovforslag. Nu er imidlertid Arbejdsløsheden snart fordoblet siden den Tid. Der er nu over 80 000 anmeldte arbejdsløse, og der er ingen Tvivl om, at Tallet paa arbejdsløse i Virkeligheden er betydeligt større, fordi der er adskillige arbejdsløse, som har opbrugt al Understøttelse, og som ingen Hjelpekasseunderstøttelse faar; de møder ikke til Kontrol og er derfor udenfor den Statistik, som Staten lader optage herom. Hertil kommer, at adskillige af Forholdene er tvunget over paa Fattigvæsenet og af den Grund heller ikke mere møder til Kontrol og saaledes ikke kommer med ind under den Tælling, der finder Sted. Jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg regner med, at der er henimod 90 000 arbejdsløse. Derfor forekommer det mig, at Staten har Pligt til at træde hjælpende til her.

Det er jo ikke saaledes, at Arbejderne selv har forsøgt at skubbe Pligterne fra sig. Hvis man ser paa den Kontingentindbetaling, som er foretaget i Arbejdsløsheds-kasserne, maa enhver erkende, at medens man ellers har søgt at lette Byrderne for andre i Samfundet ved Nedsættelse af Takster og Afgifter, Nedsættelse af Formueskatten o. s. v., saa har Arbejdsløsheds-kassemedlemmerne faaet fordoblet deres Kontingent i Løbet af ganske faa Aar. I Aaret 1925—26 indbetaltes der i Kontingent og Ekstrakontingent i Arbejdsløsheds-kasserne 11½ Mill. Kr. For 1928—29 er der indbetalt et Kontingent paa over 21 Mill. Kr. eller 10 Mill. Kr. mere i Løbet af disse Par Aar. Derfor er der ingen Tvivl om, at Spørgsmaalet om, hvor meget man fortsat kan vælte over paa Arbejdsløsheds-kassemedlemmerne, forinden man naar til at sprænge Arbejdsløsheds-kasserne, i meget høj Grad og meget stærkt trænger sig paa til en Overvejelse. Lad os f. Eks. se paa, hvad der betales i Kontingent, da Arbejdsløshedsloven traadte i Virksomhed i 1907. Da var Kontingentet 12 Kr. om Aaret; det er nu mellem 80 og 90 Kr. aarligt, altsaa en meget væsentlig Stigning. Forholdet er da ogsaa det, at f. Eks. Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse i lang Tid har maattet kræve et Kontingent paa 2 Kr. om Ugen. Derfor synes det mig naturligt, at vi foreslaar en Forhøjelse af de Tilskud, der ydes Arbejdsløsheds-kasserne, for derved at lette Byrden for Medlemmerne af disse Kasser, selv om det ikke reelt er en Lettelse for dem, idet der jo ved Oprettelsen af Krisekasser af den Grund sker en Forøgelse af Kontingentet. Arbejdsløsheds-kasserne er i Virkeligheden naaet dertil, at det er paakrævet, at der ydes dem en Haandsrækning. Hvis man ser paa Kassernes Formuesforhold, var det den 1. April 1925 saaledes, at de havde en Formue paa 13½ Mill. Kr., medens de den 1. April 1928 er naaet ned til en Formue paa godt 2 Mill. Kr., det vil altsaa sige en Formindskelse af Formuen paa 11¼ Mill. Kr. i Løbet af disse tre Aar. Nu kunde man sige, at hvis Kontingentet ikke var steget, havde man begaaet en Forseelse her; men naar samtidig Kontingentet er fordoblet i den Tid, maa det indrømmes, at Arbejdsløsheds-kasserne har ydet en Indsats, som fortjener Paaskønnelse i Form af Forhøjelse af det Tilskud, Arbejdsløsheds-kasserne faar. Og det er nu ogsaa saaledes, at adskillige Kasser har et meget stort Under-skud. Der er 16 Arbejdsløsheds-kasser, der har en Gæld paa 5 Mill. Kr. Alt dette, Formindskelse af Formuen, en Gæld paa 5 Mill. Kr., Fordoblingen af Kontingentet,